

TIETUE – JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON KIRJASTON ASIAKASLEHTI

Syötteet: Artikkelit Kommentit

Tietue 3/11

9.9.2011 Tekijä Jyväskylän yliopiston kirjasto

Tietueen uusin numero on ilmestynyt! Vuoden kolmannen lehden artikkeleissa käsitellään väitöskirjojen lähdeanalyysia, sosiaalista mediaa ja kirjaston kokoelmien syntyvaiheita. Olkaa hyvä!

- Jyväskylän yliopiston kirjaston viestintäryhmä

Arvioi tämä: 0 0 Piditkö jutusta?

Kategoria(t): Tietue 2011 nro 3 | Jätä kommentti »

E-tiedettä ja lähdeanalyysia

8.9.2011 Tekijä Jyväskylän yliopiston kirjasto

Kirjaston uudet tutkijapalvelut

Yliopistokirjastot käyvät vilkasta keskustelua toimintaympäristönsä muutoksesta. Muutospuheessa on korostunut vedenjakajana murros, joka erottaa nykyisen kirjastotyön entisestä. Murroksessa on nähty keskeisenä se, että kirjastojen vakiintuneet tavat toteuttaa palvelujaan vanhenevat nopeasti sekä nyt että tulevaisuudessa. Suomalaiset yliopistokirjastot eivät ole tässä erityisasemassa, vaan muutos on globaali.

Muutoskeskusteluun sisältyy pohdinta siitä, tehdäänkö kirjastossa niitä asioita, jotka tukevat asiakkaiden ja koko yliopistoyhteisön tarpeita. Tätä arviointia on tehnyt muun muassa Suomen yliopistokirjastojen neuvosto yliopistokirjastoverkoston osalta, mutta keskustelua ei voida irrottaa yliopistojen

Tietue on Jyväskylän yliopiston kirjaston asiakaslehti, joka ilmestyy verkossa neljä kertaa vuodessa.
ISSN-L 1798-4890
ISSN 1798-4890

TIETUEEN NUMEROT

Tietue 2011 nro 2
Tietue 2011 nro 3

UUSIMMAT JUTUT

Tietue 3/11
E-tiedettä ja lähdeanalyysia
Kirjojen kiertoteitä – muutamia välähdyksiä kokoelmiamme synt. Kirjasto sosiaalisessa mediassa – mitä kanavaa kannattaisi seurata? Tervetuloa lukemaan uudistunutta Tietuet

rakenteellisesta kehittämisestä, tutkimuksen laadun ja tehokkuuden arvioinnista eikä tutkimuksen infrastruktuuri -hankkeiden tarkastelusta.

“ Muutoskeskustelu – tärkeä osa yliopistojen rakenteellista kehittämistä sekä tutkimuksen laadun ja tehokkuuden arviointia.

Muutokseen kietoutuu edelleen tieteellisen tutkimustoiminnan ja julkaisemisen paradigmanmuutos, jota kutsutaan e-tieteen läpimurroksi ja joka muuttaa tutkimuksen tekemisen tapoja ja tutkimusinfrastruktuureja. Yliopistokirjastojen kohdalla e-tiede tarkoittaa ennen kaikkea tasokasta digitaalista kokoelmatyötä. On varmistettava, että niin opinnäytetyötä tekevällä kuin tutkijallakin on tarvittava osaaminen resurssien laaja-alaiseen hyödyntämiseen. Lisäksi e-tieteeseen kuuluu oleellisena osana avointa julkaisemista tukeva julkaisutoiminta.

Yliopistokirjastojen toimintaympäristön muutoksen jäsentämisesityksistä nousee esille kolme keskeistä teemaa, joilla näyttäisi olevan eniten tekemistä yliopistoissa tehtävän tutkimuksen edistämässä sekä tutkimuksen näkyvyyden ja vaikuttavuuden arvioinnissa. Nämä ovat kokoelmakarttatyö ja tutkimuksen infrastruktuuri -hankkeet sekä bibliometriikan piiriin kuuluvat selvitykset.

Mitä lähdeanalyysi kertoo väitöskirjatutkimuksesta?

Bibliometriikalla on informaatiotutkimuksessa pitkät perinteet, mutta viimeisten vuosien aikana siitä on kiinnostunut yhä useampi kirjasto- ja tietoammattilainen. Näillä näkymin bibliometriikasta on tulossa nimenomaan yliopistokirjastojen tutkijapalveluiden ominta osa-alue. Tutkimuksen arviointi herättikin eniten kiinnostusta Suomen tieteellisen kirjastoseuran perustaessa tutkijapalveluiden työryhmää.

Bibliometriikalla ymmärretään erilaisia ja eritasoisia tutkimuksen vaikuttavuuteen ja arviointiin liittyviä näkökulmia. Niitä yhdistää ajatus palvelumuodoista, jolla kirjastot haluavat osoittaa, että niiden toiminta tukee yliopistojen ydinprosesseja eli tutkimusta, opiskelua ja opetusta.

“ Kirjastojen toiminta tukee yliopistojen ydinprosesseja - tutkimusta, opiskelua ja opetusta.

Yksi keskeinen yliopistokirjastojen harrastamasta tutkimuksen arvioinnin puolista on varsin praktinen. Kirjastojen on kyettävä osoittamaan, että kokoelmien kehittämistä varten myönnetty määrärahat käytetään tarkoitustaan vastaavalla tavalla. Kokoelmien vaikuttavuuden arvioinnissa juuri väitöskirjatutkimuksia pidetään hyvinä tarkastelun kohteina siksi, että ne ovat samanaikaisesti akateemisia opinnäytteitä että itsenäisen tutkimustyön tuloksia.

Väitöskirjan tarkoituksena on osoittaa tekijän kyky tieteelliseen analyttiseen ajatteluun ja uuden tiedon tuottamiseen; on hallittava oman tieteenalan tutkimusmenetelmät sekä osoitettava perehtyneisyys oman tutkimusalan tutkimustraditioihin. Koska väitöskirjojen tutkimusteemat liittyvät usein oppiaineen painopistealoihin, niiden lähdeluettelot kertovat myös yleisimmin siitä, millaisia tietoaaineita oppiaineen tutkimuksessa hyödynnetään ja millaisia mahdollisia vaatimuksia laadukkaana tutkimuksen tuottaminen asettaa kirjaston kokoelmatoiminnan kehittämisen kannalta tarkasteltuna.

“

AIHEET

bibliofilia bibliometriikka blogit

Facebook Julkaisusarjat

Julkaisusarjat

Kirjastolaiset Kirjavitriini

Kokoelmat kokoelmatyö

Koulutus lähdeaineisto

Näyttelyt

Poistokirjat sosiaalinen media

Tapahtumat tiedotus

Tietokannat Tuloksellisuus

Tutka Tutkimusrekisteri

tutkimustyö Twitter vanhat

Kirjat verkkoviestintä

väitöskirjat Web 2.0

TILAA TIETUE

RSS - Posts

TILAA SÄHKÖPOSTIISI

Anna sähköpostiosoitteesi tilataksesi tämän blogin ja vastaanottaaksesi ilmoituksia uusista artikkeleista tässä blogissa sähköpostin välityksellä.

Join 7 other followers

MUUT SIVUMME

Kirjasto Facebookissa

Väitöskirjojen lähdeanalyysit kertovat tiedeviestinnästä ja tieteen sosiokulttuurisista käytännöistä.

Väitöskirjatutkimukset ovat ohjattuja tieteellisiä opinnäytetöitä ja tätä taustaa vasten tarkasteltuna ne heijastavat todennäköisemmin tutkimusalalle leimallisia traditiota ja vakiintuneita tapoja tarkastella asetettua tutkimuskysymystä. Tieteellinen kommunikaatio ja tieteen vakiintuneet julkaisukäytännöt kuitenkin muuttuvat ja juuri siksi väitöskirjojen lähdeanalyysit kertovat laajemmin tiedeviestinnästä ja tieteen sosiokulttuurisista käytännöistä.

Väitöskirjojen lähdeanalyysissa erityisen antoisan aineiston tarjoavat e-aineistojen käyttötilastot. Tällaista tilastoaineistoa syntyy esimerkiksi monen kustantajan tarjoamasta palvelusta artikkelien latauskerroista. Lataustiedot tarjoavat mahdollisuuden analysoida sitä, miten tutkijat käyttävät e-aineistoja, mitkä aineistot näyttäisivät palvelevan parhaiten tutkimustoimintaa ja

mitkä aineistot jäävät huomiotta. Tärkeää olisi myös löytää selityksiä sille, miten tutkijat valikoivat käyttämänsä ja suosimansa aineiston. Tiedoilla on käyttöä kirjaston hankinta- ja kokoelmatyössä, koska näin saadaan tietoa siitä, kuinka laaja-alaisesti tutkijat käyttävät hankittuja aineistoja vai keskitytäänkö tarjonnasta huolimatta vain tiettyihin julkaisuihin.

Tilastot kertovat, miten tutkijat käyttävät e-aineistoja, mitkä aineistot palvelevat parhaiten tutkimustoimintaa ja mitkä aineistot jäävät huomiotta.

Väitöskirjatutkimusten lähdeluetteloiden analyysi tarjoaa mahdollisuuden tarkastella myös kysymyksiä siitä, miten julkaisujen käytössä heijastuvat eri tieteenalojen trendit tai voiko niitä jopa ennustaa. Ovatko referoiduimmat julkaisut myös niitä, joita eniten luetaan, ja miten e-kirjojen määrän voimakas kasvu mahdollisesti muuttaa monografioiden asemaa ja käyttöä tutkimuksessa?

Luovatko uudet aineistot mahdollisuuksia laajentaa tutkimusta tieteiden rajapinnoille ja tieteiden rajoja ylittävään tieteen tekemiseen?

Kirjastojen ja FinElib -yhteistyökonsortion päämääränä on tarjota tieteellisten kirjastojen asiakkaille laadukasta verkkoaineistoa, joka auttaa tutkijoita tuottamaan korkeatasoista tutkimusta. Tutkimustoiminnan laadunarviointi ei ole bibliometrisen tutkimuksen ensisijainen kiinnostuksen kohde, mutta tutkimuksessa on mahdollista kiinnittää huomiota havaintoihin, jotka voivat selittää laatua. Ensimmäinen ja tärkein kysymys lienee se, onko aineistojen saatavuudella ja laadulla yhteyttä tutkimuksen määrään ja laatuun. Jatkoselvityksessä olisi syytä kiinnittää huomiota myös kysymykseen siitä, vaikuttaako aikaisempaa laajemmat kaikille käyttäjille saavutettavissa olevat aineistot monitieteisen tutkimuksen kehittymiseen. Tähän kysymykseen sisältyy luonnollisesti jatkokysymys, luovatko uudet aineistot mahdollisuuksia laajentaa perinteisten tieteenalojen tutkimuksen kenttää tieteiden rajapinnoille ja tieteiden rajoja ylittävään uuteen innovatiiviseen

Vieraile myös
kotisivuillamme

tieteen tekemiseen.

Väitöskirjojen lähdeluetteloiden kertomaa -sarja alkaa

Jyväskylän yliopiston kirjastossa on tarkasteltu yliopiston julkaisusarjoissa julkaistujen väitöskirjojen lähdeluetteloita. Tarkastelun kohteena on ollut ensisijaisesti se, palvelevatko kirjaston kokoelmat väitöskirjatyötä. Analysoimalla tieteellisten tutkimusten lähteitä saadaan tietoa käytetyimmistä ja keskeisimmistä lähteistä. Samalla pyritään lisäämään tieteellistä keskustelua ja kartoittamaan sitä, miten hyvin kirjaston kokoelmat vastaavat tutkijoiden tarpeita.

Tämän johdannon myötä Tietueessa alkaa artikkelisarja, joka keskittyy eri tieteenalojen väitöskirjojen lähdeanalyysiin. Seuraavassa numerossa ilmestyy sarjan ensimmäinen artikkeli, joka käsittelee kielitieteen väitöskirjojen lähteitä.

Teksti: Marja Kokko

Arvioi
tämä:

 3 0 Piditkö jutusta?

Kategoria(t): Tietue 2011 nro 3 | Avainsanat: bibliometriikka, lähdeaineisto, tutkimustyö, väitöskirjat | [Jätä kommentti »](#)

Kirjojen kiertoteitä – muutamia välähdyksiä kokoelmiamme syntyhistoriasta

8.9.2011 Tekijä Jyväskylän yliopiston kirjasto

Olin 1990-luvun puolivälin tienoilla bibliofiiliseurueen mukana Pietarissa. Ryhmälle oli järjestetty tapaaminen paikallisten keräilijöiden kanssa. Jo tapaamispaikka oli upea, ruhtinaspalatsi Nevan varrella. Osallistujat olivat pääosin vanhahkoja herrasmiehiä. Keskustelujen aikana kävi ilmi – vähän yllättäen – että kirjojen keräilyharrastus oli kaikessa hiljaisuudessa elänyt osin maanalaisena myös neuvostovallan aikana. Salainen toiminta johtui tietysti poliittisesta sensuurista. Keräilijöiden kokoelmissa oli myös Neuvostoliiton viranomaisten hävitettäväksi määräämää kirjallisuutta.

Neuvostovallan aikainen maanalainen keräilyharrastus johtui poliittisesta sensuurista.

Erityisesti jäi mieleeni eräs professori, joka esitteli innostuneesti omia keräilykohteitaan eli omistuskirjoituksin varustettuja kirjoja. Teoksilla oli omat kohtalonsa ja kiinnostavat tarinansa. Suomessa en ole törmännyt keräilijään, joka kokoaisi pelkästään omistajamerkinnoin varustettuja teoksia vaikka heitäkin voi olla. Toki suomalaisetkin bibliofiilit arvostavat kirjailijoiden signeerauksia ja/tai exlibriksiä – mitä tunnetumpi tekijä, sen arvokkaampi teos.

Pietarilainen keräilijä aarteineen palasi mieleeni monta kertaa jälkeenpäin. Kirjat ja kirjakokoelmat kertovat omistajistaan paljon varsinkin kokonaisuuksina, mutta myös kirjoihin jälkeenpäin tehdyt lisäykset, kuten omistajien signeeraukset, exlibrikset, alleviivaukset ja erilaiset reunamerkinnot, kertovat monia tarinoita. Myös tutkimukselle niillä voi olla merkitystä. Monissa kirjastoissa ei ole käytännössä ollut mahdollista säilyttää yksityisiä kokoelmia tai edes niiden osia

erillisinä, vaan niitä on käytetty täydentämään omia kokoelmia.

Kokoelmien sisältämä kulttuurihistoriallinen perintö olisi kullannarvoista myös tulevien aikojen tutkijoiden käytössä.

Yksityisten kokoelmien *"... arvokkaat osaset sisältyvät nyt kirjaston kokoelmiin pieninä, vaan ei kovinkaan harvinaisina kultajyvinä"*, totesi ylikirjastonhoitaja Oili Kokkonen aikoinaan. Tällainen kokoelmien sisältämä monipuolinen ja korvaamaton kulttuurihistoriallinen perintö olisi kuitenkin kullannarvoista myös tulevien aikojen tutkijoiden käytössä. Monen monta kertaa kulkiessani kirjaston maanalaisessa maailmassa ajattelin hiljaa mielessäni, miten paljon meidänkin kokoelmiemme tutkiminen erilaisten merkintöjen osalta antaisi suomalaiselle kulttuurielämälle ja tieteelliselle tutkimukselle. Omistuskirjoitukset ja exlibrikit ovat mielenkiintoisia, puhumattakaan muista kirjoihin tehdyistä merkinnöistä.

Jyväskylän yliopiston kirjaston kokoelmien historiaa

Jyväskylän yliopiston kirjaston kokoelmat karttuivat 1800-luvulla ja 1900-luvun alkupuolella vapaakappalelain lisäksi seminaarilaisten keräyksin, yksityisten ja yhteisöjen lahjoitusten, vaihtojen ja ostojen avulla.

Kokoelmien pohjana ovat myös yksityiset lahjoitukset, Antikvariaatti Minervan konkurssipesä ja ns. kiertolähetykset.

Kirjasto on aikojen saatossa saanut haltuunsa kolme yksityishenkilöiden laajempaa kirjastoa: Niilo Mäen, Tahko Pihkalan ja Heikki Wariksen kokoelmat. Näiden lisäksi kirjastosta löytyy paljon osia monien julkisuuden henkilöiden kirjakokoelmista. Heistä mainittakoon Wolmar Schildt, Paavo Cajander, J. V. Snellman, Elias Lönnrot, Uno Cygnaeus, P. J. Hannikainen, J. H. Erkko, Arvid Genetz, O. E. Tudeer, Eliel Aspelin-Haapkylä, Juhani Siljo, Martti Korpilahti, Sakari Kuusi ja Yrjö Jylhä. Lista on humanistisvoittoinen, mutta kyllä muitakin löytyy. Esimerkiksi presidenteistä olen bongannut L. K. Relanderin, J. K. Paasikiven ja Urho Kekkosen.

Yllättäviäkin nimiä edellä mainitusta listasta siis löytyy. Jos kirjan omistajaa ei mitenkään voi yhdistää Jyväskylään tai Keski-Suomeenkaan, on kolme mahdollisuutta, kuinka kirja ehkä on kokoelmiimme päätynyt. Ensinnäkin puhtaalla sattumalla on voinut olla osuutensa asiaan. Toiseksi teos on voinut kuulua Antikvariaatti Minervan konkurssipesään, joka ostettiin Jyväskylän tieteelliselle kirjastolle vuonna 1914.

Kaupan ansiosta Jyväskylään saapui yhdeksän rautatievaunullista Minervan kirjoja ja joukossa lienee ollut myös J. V. Snellmanin jäämistöä. Muutoin lukuisten hänen omistusmerkinnällään varustettujen kirjojen määrää Jyväskylässä on vaikea selittää. Jyhkeä nimikirjoitus on monille tuttu joistakin vanhemmista historian oppikirjoista. Joskus signeerauksen lisäksi kirjassa on myös leima J.V.S., jota tietyvästi pidetään exlibriksen korvikkeena. En tiedä, onko hänellä varsinaista exlibristä ollutkaan, sillä samaa kirjainyhdistelmää hän käytti usein myös

yksityisessä kirjeenvaihdossaan. Joskus leima on teoksissa yksinään ilman nimeä. Antikvariaatti Minervan arkistossa on joitakin kirjaluetteloita, mutta ei valitettavasti kattavaa luetteloita kirjojen omistajista. Näin jälkeensä harmittaa, etten aikoinani koonnut pientä Snellman-kokoelmaa näyttelytarkoituksiin, vaikkei sen kokoaminen vielä myöhäistä olisi.

Kolmas selitys kirjojen päätyemisestä Jyväskylään ovat ns. kiertolähetykset. Aikoinaan oli tapana, että kirjastot tai tieteelliset seurukset lähettivät toisilleen saamiaan lahjoituksia tai kaksoiskappaleita ilman erillistä sopimusta. Suuret laatikkokasat koettiin kirjastoissa usein jopa harmillisina. Niistä poimittiin kokoelmista puuttuvat julkaisut, jos ennätettiin, ja loput lähetettiin seuraavaan sopivaksi katsottuun kirjastoon

Laatikkokasoista poimittiin kokoelmista puuttuvat julkaisut ja loput lähetettiin seuraavaan sopivaksi katsottuun kirjastoon.

Näistä lähetyksistä lienee peräisin esim. maataloutta käsittelevä tutkimus, jonka tekijä omisti ystävälleen maat. ja metsätiet. tri L. K. Relanderille, jonka presidenttiydestä ei silloin ollut vielä tietoaakaan. Viimeinen suurempi kiertolähetys tullut kokoelma oli Raahen seminaarin kirjasto, joka tuli kirjastoomme 1980-luvulla. Lähetys saapui muistaakseni suoraan Oulun yliopiston kirjastosta ja lojui pitkään kirjaston varastossa. Kun Varastokirjasto perustettiin, lähetettiin Raahen kokoelman rippeet sellaisenaan Kuopioon. Kokoelmaa ei siis enää siirretty muiden riesaksi.

Jyväskylän yliopiston kirjaston varastossa on erillään muutama hyllyllinen omistuskirjoituksin varustettuja kirjoja. Pieni kokoelma on kertynyt vähitellen vuosikymmenien kuluessa joidenkuiden yksittäisten kirjaston virkailijoiden aloitteesta ja on aika sekalainen. Toivoisin, että se siitä huolimatta säilytettäisiin ja että joku muistaessaan sitä kartuttaisikin.

Kirjoitus perustuu pääosin omaan muistiin, mutta joitakin asioita pystyin kotisohvaltakin tarkistamaan, siksi lähdeluettelo.

Pirkko Audejev-Ojanen, FM

Jyväskylän yliopiston kirjaston kokoelmatoimiston toimistopäällikkö, emerita

Lähteitä:

Airila, Martti: [Jyväskylän tieteellinen kirjasto](#). Katsaus sen syntyyn ja kehitykseen, 1927.

Audejev, Pirkko: [Jyväskylän tieteellinen kirjasto](#) (Jyväskylän yliopiston kirjaston julkaisuja 13), 1978.

Havu, I.: [Snellmaniana](#), 1970.

Kokkonen, Oili: [Jyväskylän yliopiston kirjaston uutisia](#), 1988: 1.

Kuusi, Sakari: [Miten Jyväskylän yliopisto syntyi?](#) (Studia historica Jyväskyläläisiä ; 6), 1967.

Arvioi
tämä:

Piditkö jutusta?

Kategoria(t): Tietue 2011 nro 3 | Avainsanat: bibliofilia, Kokoelmat, kokoelmatyö, vanhat kirjat | [Jätä kommentti »](#)

Kirjasto sosiaalisessa mediassa – mitä kanavaa kannattaisi seurata?

8.9.2011 Tekijä Jyväskylän yliopiston kirjasto

Jyväskylän yliopiston kirjaston läsnäolo sosiaalisen median kanavilla on laajenemassa.

“ Facebook – siellä ovat kaikki

Olemme olleet [Facebookissa](#) noin vajaan vuoden ja saaneet yli 200 säännöllistä seuraajaa. Periaatteena on, että kaikki kirjaston verkkosivuilla julkaistut uutiset julkaistaan myös Facebookissa. Koska Facebook on virallisia sivujamme kevyempi ympäristö, julkaisemme siellä myös uutisia, jotka eivät etusivullemme mahdu.

Facebookin kautta pyrimme tavoittamaan entistä laajempaan asiakaskunnan, myös sellaiset asiakkaat, joita etusivumme uutisointi ei tavoita. Oleellisena osana Facebookin asiakaskontaktia on uutisten ja ilmoitusten kommentointimahdollisuus, joka hoituu välittömästi ja helposti.

“ Nopea ja kätevä Twitter

Kirjastossa on ilmennyt tarvetta Facebookiakin nopeampaan verkkotiedotukseen, jota varten avasimme äskettäin [Twitterin](#). Julkaisemme Twitterissä uutisia esimerkiksi e-aineistoista, poikkeuksista kirjaston palveluissa sekä erilaisia muistutuksia. Twitter soveltuu erityisesti nopeaan ja lyhyeen tiedottamiseen. Ehkä olet jo huomannutkin, kirjaston sivujen oikeaan alareunaan on ilmestynyt Jyk_tiedotus-niminen Twitter-ikkuna. Voit vilkaista pikaiset tiedotteet täältä tai tilata syötteen itsellesi.

“ Tietue ja blogi

Keväällä 2011 ryhdyimme julkaisemaan nyt lukemaasi Tietue-asiakaslehteä verkossa uudella julkaisualustalla (WordPress), aiemminhan Tietue ilmestyi pdf-muodossa. Uudistunut [Tietue](#) ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja on jo saavuttanut runsaasti lukijoita. Tietueen arkiston löydät julkaisuarkistostamme [JYXistä](#).

Tietuetta astetta kevyempi blogi on myös perusteilla. Blogista pyritään saamaan monipuolinen viestintäfoorumi, johon kokoamme yhteen tapahtumat muista viestintäkanavistamme. Ajankohtaisten asioiden lisäksi blogissa on tarkoitus julkaista artikkeleita ja muita tekstejä erilaisista kiinnostavista aiheista. Blogin

jutuissa on mahdollista käsitellä vapaasti haluamia asioita, pohdiskella ja herättää keskustelua, kuten sosiaalisen median tyyliin kuuluu.

“ Uutuuskirjat LibraryThingissä

Kirjavinkkauksen ja kirjastoon hankittujen uutuuskirjojen esittelyn kansikuvineen mahdollistaa LibraryThing-sovellus, joka tulee näkymään blogissa. Näin myös perinteinen uutuushyllymme saadaan virtuaaliseksi, laajemmaksi ja useamman asiakkaan nähtävälle verkkoon.

“ Verkkoviestintä koostuu osasista

Kokonaisuutena kirjaston www-sivut, Facebook, Tietue ja tuleva blogi muodostavat verkkoviestinnän ydinkanavat, kukin omalla viestinnällisellä ominaispiirteellään. Twitter ja muut palvelut täydentävät kokonaisuutta.

	Uutiset	Tapahtumat	Pikatiedotteet	Asiakaslehti	Blogikirjoitukset	Kuvat	Kirjavinkkaus
Etusivu	X	X					
Facebook	X	X	X		X		
Tietue				X			
Blogi	(x)	(x)	(x)	(x)	X	(x)	(x)
Twitter			X		X		
Librarything							X

Perusteilla (x) olevaan blogiin pyrimme keskittämään sivuston laajennusten avulla tietovirrat muista kanavista. Ulkopuolisten kanavien käyttöä verkkoviestinnän osana tukee niiden nopeus ja mahdollisuus vuorovaikutukseen asiakkaiden kanssa. Olemme pystyneet viestimään asiakkaiden kanssa verkossa myös silloin, kun yliopiston omissa verkkopalveluissa on ollut toimintakatkoksia.

“ Ole ajan hermolla ja selvillä omista viestintätarpeistasi

Sosiaalinen media elää ja muuttuu jatkuvasti. Se, mikä tänä päivänä saattaa tuntua hyvinkin tarpeelliselta ja tärkeältä, voi huomenna olla jo aikansa elänyt ja tarpeeton. Median, tiedottamisen ja viestinnän nopeassa muutoksessa on oltava ajan hermolla käytössä olevien välineiden suhteen, mutta mikä tärkeämpää, on oltava selvillä omista viestintätarpeistaan.

Kirjastossammekin mietitään jatkuvasti sitä, mikä on tarpeellista, minkä voi korvata jollain muulla ja minkä jättää jo suosiolla historiaan. Verkkoviestintää seurattaessa törmää usein siihen, että jokin www-sivu, Facebook-sivu tai blogi on lopettanut toimintansa. Tämä on normaalia viestinnän kehittymistä sosiaalisessa mediassa. Muutokset myös auttavat organisaatioita laatimaan uusia viestintäsuunnitelmia ja valitsemaan parempia viestintävälineitä.

“ Keskustele ja osallistu!

Toivomme että löydät valikoimastamme itsellesi sopivimman kanavan kirjaston

asioiden seuraamiseen. Ota myös rohkeasti meihin päin yhteyttä, kommentoi, anna palautetta ja osallistu. Siitähän sosiaalisessa mediassa on kyse!

Viestintäryhmän puolesta,

[Teemu Makkonen](#)

[Arto Ikonen](#)

Arvioi tämä: 3 0 Piditkö jutusta?

Kategoria(t): [Tietue 2011 nro 3](#) | Avainsanat: verkkoviestintä, sosiaalinen media, Facebook, Twitter, blogit, tiedotus, Web 2.0 | [Jätä kommentti »](#)

Tervetuloa lukemaan uudistunutta Tietuetta!

17.5.2011 Tekijä [Jyväskylän yliopiston kirjasto](#)

Uudistuneen asiakaslehtemme Tietueen tuoreimmat jutut ovat nyt ilmestyneet.

Jatkossa kirjastoomme liittyviä mielenkiintoisia juttuja ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Toivomme, että kommentoit niitä ja kysyt tarvittaessa lisätietoja.

Antoisia lukuhetkiä sekä aurinkoista kesää!

- Jyväskylän yliopiston kirjaston viestintäryhmä

Arvioi tämä: 13 0 Piditkö jutusta?

Kategoria(t): [Tietue 2011 nro 2](#) | [Jätä kommentti »](#)

Tutkija, ilmianna itsesi!

16.5.2011 Tekijä [Jyväskylän yliopiston kirjasto](#)

Kirjasto osallistuu [Jyväskylän yliopiston tuloksellisuusraportointiin](#) lisäämällä [JYKDOK](#)-tietokantaansa yliopistomme eri yksiköiden julkaisemat painetut sekä sähköiset julkaisut. JYKDOKista tiedot siirtyvät edelleen yliopiston [tutkimustietorekisteri Tutkaan](#), eikä kirjoittajan tarvitse itse kirjata sinne tietoja julkaisustaan.

Varmista kokoomateoksissa olevien kirjoitustesi tietojen siirtyminen JYKDOKista Tutkaan

Kokoomateoksen julkaisusta vastaavan tulee kuitenkin varmistaa, että julkaisujen ja artikkelien tiedot päätyvät JYKDOK-tietokantaan, sillä vain näin ne siirtyvät Tutkaan.

Toimi näin:

- Jyväskylän yliopistossa julkaistaville teoksille tulee hakea [kirjastosta ISBN-tunnus](#). Teoksen ilmestymisen jälkeen tulee siitä lähettää kirjastoon kaksi ISBN-tarkistuskappaletta.
- Teoksesta tulee käydä selvästi ilmi teoksen toimittajan ja kunkin